

[Gudiksen.]

materiel, der skal befordres, og heller ikke her kan Vognmateriellet ret godt strække til.

Lovforslaget gaar ud paa indtil videre at bemyndige Ministeren for offentlige Arbejder til at sætte § 34 i Loven om Statsbanernes Takster ud af Kraft, saaledes at der kan finde Aflæsning og Paalæsning Sted ogsaa paa Helligdage. Derved øges Vognmateriellets Kapacitet i Henhold til Ministerens Udtalelser med ca. en Sjattedel eller ca. 16 pCt., og det er klart, at dette vil betyde ikke saa lidt.

Ministeren nævnte, at der ogsaa var Tale om at forhøje Lejen for Vogne, der staar over, saa vidt jeg hørte fra 3 til 20 Kr. for 1 Dag, fra 10 til 30 Kr. for 2 Dage og fra 20 til 40 Kr. for 3 Dage. Jeg synes, dette er en udmærket Foranstaltning. Spørgsmaalet er blot, om de her nævnte Satser ikke er smaa nok endda.

Det er ogsaa et Spørgsmaal, om Forbrugerne vil komme til at faa forøgede Udgifter som Følge af den her foreslaede Ordning, og dette er et efter min Formening meget vigtigt Spørgsmaal. Efter hvad jeg forstod paa den højtærede Ministers Forelæggelsestale, er Meningen jo imidlertid den, at Statsbanerne skal give en Rabat for disse særlige Søndags-Paalæsninger og -Aflæsninger, og det er vel ogsaa Meningen, at denne Rabat i nogen Maade skal svare til de forøgede Arbejdsudgifter og ogsaa til de forøgede Udgifter til Vognmændene, som jeg gaar ud fra at disse vil stille Krav om. Det fremgaar nu ikke helt klart, hverken af selve Forslaget eller af Forelæggelsestalen, om der virkelig bliver fuld Dækning for alle disse Udgifter, men jeg synes dog, at der — ved at Statsbanerne giver en Rabat for de paagældende Transporter — er gjort et reelt Forsøg i hvert Fald paa at dække disse Udgifter.

Det ærede Medlem Hr. Fløtkjær meddelte nogle Oplysninger, hvorefter Tørve-transporten er stærkt stigende. Ja, det kender vi ogsaa ovre i Jylland, navnlig i denne Tid, hvor Folk helst vil have Tørv hjem fra første Belægning af Mosen. Der er ingen Tvivl om, at Vognmændene vil kunne udnytte dette til at skaffe sig en højere Pris, men jeg er ikke klogere end, at vi har en Bestemmelse — ganske vist ved jeg ikke, om den er udsendt af Handelsministeren eller Trafikministeren — om, at Priserne ikke maa stige mere end med en vis Procent over den Pris, Vognmændene tog før den 1. September 1939. Jeg vil gerne spørge, om denne Bestemmelse ikke gælder

endnu, og om den ikke er tilstrækkelig til at holde Vognmændenes særlige Monopol for Øjeblikket inden for en rimelig Grænse. Det er muligt, at denne Procent nu vanskeligt kan slaa til, men saa maa der ske en lovformelig Ændring i saa Henseende. Jeg mener ligesom det ærede Medlem Hr. Fløtkjær, at vi maa have en fast Ordning med Hensyn til, hvad Vognmændene kan tage.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

J. S. Foget: Ogsaa jeg kan under de foreliggende Forhold anbefale Forslagets Vedtagelse.

Jens Høyer: Der har jo fra de forskellige Partiers Side været almindelig Enighed om, at vi bør fremme dette Lovforslag, og det finder ogsaa jeg er rigtigt. Men der er et Forhold, som har meget nøje Tilknnytning hertil, og det er Transporten fra Moserne til Banen eller eventuelt fra Moserne direkte til Forbrugerne. Nu har vi hørt af det ærede Medlem Hr. Fløtkjær, at der er Vanskeligheder, og at der er en stor Prisfordyrelse, og vi har ogsaa ovre i min Egn daarlige Erfaringer med Hensyn til Forholdene, som de er nu, idet det viser sig, at Tørvefabrikanter, som har gjort et stort Arbejde for at sætte Produktionen op, staar over for den store Vanskelighed ikke at kunne faa Tørvene transporteret bort fra Moserne. Moserne er jo tit noget afsides beliggende i tyndt befolkede Egne, og Tørvene skal ofte transporteres ret langt i Lastbiler, før de kan komme enten til Stationen eller Forbrugerne. Jeg har et specielt Tilfælde i min Egn, hvor en Entreprenør, en Tørvefabrikant, har tilrettelagt en Produktion af et Par Tusinde Tons. Det har trods de største Anstrengelser ikke været muligt for ham at faa Lastbiler til mere end de 500 t, og han overvejer nu, om han saa er nødt til at standse. Dertil kommer yderligere, at denne Mand, som ellers af Profession er Vognmand, selv har en stor Lastvogn staaende, men den kan han ikke faa Lov at køre med, Kørseltilladelse er blevet ham nægtet. Saa bliver Sagen jo dog i allerhøjeste Grad grel. Naar man fra det offentlige Side ønsker, at Produktionen skal fremmes mest muligt, og vi nu her vedtager denne Lov for at lette Transporten, ser det mærkeligt ud, at man sideløbende dermed optræder saa rigoristisk over for Bilejere, som er Tørveproducenter, at de